Regională
Hunedoara-Deva

De la trimisul special Agerpres, I. Puţinelu : În şedinţa din după-amiaza zilei de 2 februarie a celei de-a doua Conferinţe a Naţiunilor Unite pentru comerţ şi dezvoltare, conducătorul delegaţiei române Gheorghe Rădulescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, a dat citire mesajului adresat participanţilor de Nicolae Ceauşescu, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Citiţi în pagina a 4-a

MESAJUL TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU,

ADRESAT CELEI DE-A II-A CONFERINŢE A NAŢIUNILOR UNITE PENTRU COMERŢ ŞI DEZVOLTARE

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

ANUL XXIV. SERIA II.
NR. 5817
4 PAGINI – 25 BANI
SÎMBĂTĂ
3 FEBRUARIE 1968

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Frumuseţea nu trebuie argumentată

Foto : ION MARCOVI

PERSPECTIVELE

CERCETĂRII PEDAGOGICE

De curînd, a avut loc cea de a VI-a sesiune ştiinţifică a Institutului de ştiinţe pedagogice din Bucureşti. Dată fiind importanţa ştiinţifică şi culturală a acestei manifestări, considerînd-o un bilanţ semnificativ, şi în ce priveşte perspectivele imediate ale cercetării pedagogice am adresat cîteva întrebări tovarăşului conf. univ. dr. George Văideanu, directorul Institutului de ştiinţe pedagogice şi tovarăşului prof. Romeo Dăscălescu, secretar ştiinţific.

— *Prin ce socotiţi că şi-a afirmat importanţa această reuniune ştiinţifică ?*

GEORGE VĂIDEANU : Sesiunea a pus în lumină succesele obţinute de pedagogii noştri în urma situării pe poziţiile cercetării prospective sau de dezvoltare, care caracterizează ştiinţa contemporană şi îşi găseşte o expresie elocventă în teoria şi practica conducerii societăţii româneşti de către Partidul Comunist Român. Această orientare s-a manifestat în primul rînd prin faptul că **unitatea sesiunii a fost determinată de existenţa unui factor polarizator, a unei preocupări dominante : perfecţionarea conţinutului învăţămîntului şi modernizarea tehnicii didactice.** S-au întîlnit, într-o atmosferă constructivă de muncă, reprezentanţii pedagogiei româneşti din instituţii de învăţămînt superior, din şcoli generale şi licee, cercetători ştiinţifici, cu toţii manifestînd o unitate de puncte de vedere în ceea ce priveşte eforturile de modernizare a învăţămîntului. A însemnat, pentru noi toţi, un moment de bilanţ : ne-am confruntat la scenă deschisă, cu ceea ce am dat şi ceea ce sîntem încă datori să dăm învăţămîntului, şi, mi se pare, în mod obiectiv, că mai avem multe datorii de achitat.

— *Care direcţii, domenii de cercetare au fost puţin sau neconcludent abordate în comunicări ? Ce factori explică, după opinia dumneavoastră, această situaţie ?*

ROMEO DĂSCĂLESCU : Deşi cele 15 secţii de lucru ale sesiunii au cuprins o arie tematică variată, totuşi **unele domenii ale pedagogiei au fost insuficient reprezentate. Menţionez : pedagogie comparată, eficienţa social-economică a învăţămîntului, sociologia educaţiei, educaţia estetică, ergonomie.** Aceste domenii reprezintă direcţii noi de cercetare, de curînd introduse în planul Institutului nostru, care n-au putut fi încă finalizate de o manieră reprezentativă. În domeniul instruirii programate, s-au prezentat un număr de 11 comunicări, suficiente pentru a ilustra preocupări de cercetare moderne. Datorită însă faptului că le-am distribuit în cinci secţii, nu s-a relevat în mod corespunzător concepţia dominantă a acestei categorii de cercetări şi nici consistenţa rezultatelor obţinute pînă în prezent. **Pe un plan de inferioritate în raport cu posibilităţile oferite de tehnica modernă, se situează realizările noastre practice** — teoretizările acoperă o arie remarcabilă — **în materie de mijloace de învăţămînt. S-a făcut resimţită lipsa laboratoarelor şi a atelierelor de creaţie tehnică ale institutului.** Institutul nu e încă în situaţia de a experimenta şi de a demonstra pe aparatură modernă, pe maşini de învăţat proprii, de a prezenta prototipuri originale. Nu avem încă relaţii de muncă ştiinţifică cu Întreprinderea de material didactic a Ministerului Învăţămîntului, din cauza lipsei unui sector (sau colectiv) specializat, în institut.

— *Cum s-ar putea realiza o mai bună coordonare — tematică, mai ales — a cercetărilor efectuate de specialiştii Institutului de ştiinţe pedagogice cu aceea desfăşurată în cadrul catedrelor de pedagogie din învăţămîntul superior, de către profesorii din şcoli ?*

GEORGE VĂIDEANU : Coordonarea tematicii la care vă referiţi se realizează în mod practic la nivelul Consiliului naţional al cercetării ştiinţifice şi prin Consiliul ştiinţific al Institutului. **Coordonarea poate deveni mai eficientă prin realizarea unei colaborări de echipă, cu reciprocitate, între membrii colectivelor din institut cu cadre didactice universitare şi medii. Izolarea cercetătorului de practica pedagogică, la toate nivelurile, dă inevitabil unele paralelisme.**

ION TRONAC

(Continuare în pag. a III-a)

NOI TIPURI DE MICROMOTOARE ELECTRICE

La Fabrica de motoare electrice din Piteşti au fost asimilate în producţia de serie primele două din cele 5 tipuri de micromotoare prevăzute pentru acest an : motorul electric cu colector, utilizat la maşinile de cusut şi motorul monofazic destinat echipării maşinilor de spălat rufe. A fost definitivată, în acelaşi timp documentaţia altor două micromotoare pentru maşinile de spălat rufe şi cabinele auto.

(Agerpres)

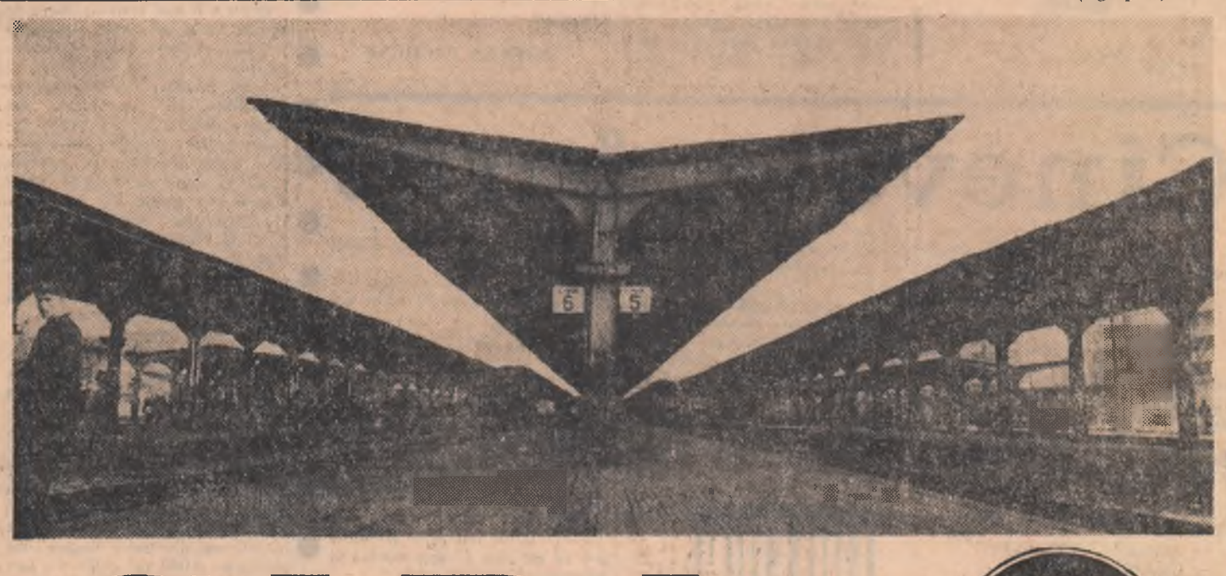

GARA – FĂRĂ NOSTALGII

ANCHETA NOASTRĂ

Pentru 24 de ore, reporterii s-au substituit celor peste 110 000 oameni care zilnic păşesc pe peroanele Gării de Nord, tuturor celor care vin, care pleacă sau rămîn cu batistele fluturînde. Gara, cu nostalgiile ei, ne aminteşte de Sebastian şi Miroiu din „Steaua fără nume" căci „gara este marea, este portul, necunoscutul, depărtarea... Este dorul de a pleca". Gara de Nord, oraş în mişcare, cu o populaţie numeroasă şi flotantă, este totodată marea poartă de intrare a Capitalei, prima ei carte de vizită, admirată de toţi călătorii lumii ce au poposit vreodată pe meleagurile acestea.

În aşteptare... *Foto :* E. HÖFFER

Cei care vin...

„Trenul numărul... soseşte la peronul...". Şi de fiecare dată gara este asaltată de călători.

...În vîrstă de numai trei săptămîni, Tiberiu Butunoiu e deacum un om umblat. Puiul de miner din Lugoj a fost la bunici la Huşi, şi merge acasă. Cum l-a primit Gara de Nord, ce impresie i-a făcut ? „A făcut baie şi doarme !" — răspunde în locul lui, Nicoleta, surioara de 4 ani, pe

FLORICA POPA
ATANASIE TOMA

(Continuare în pag. a II-a)

- Dimensiun locului 14
- Grea-i asce siunea pe Tîmpa, da mai grea în... clasament
- Cu paharu vine... amaru

INAINTEA RETURULU

Un pahar de vin, în cin stea cui?

„Steagul roşu" (localnicii reclamă, şi au dreptate, schimbarea numelui ; le-ar place „Astra"), care a fost în stare să administreze „bătăi" de ţinută unor echipe gata-gata să ia titlul (vezi Rapid 4—2) a fost învinsă, uneori, în deplasare, cu scoruri incredibile (cu Dinamo la Bucureşti 10—1, 7—1 cu Viitorul, 7—0 cu Jiul). În tur a obţinut performanţa : din 13 meciuri, a cîştigat 3, a făcut tot atîtea „egale" şi a pierdut 7. A marcat 8 goluri şi a primit 17. Cită generozitate ! E drept, echipa n-a beneficiat decît de 4 meciuri acasă. Restul ? Prin vecini. La Făgăraş. Cine-i de vină de suspendarea terenului ? S-au scăpat din vedere, termeni ca obligaţie, civilizaţie, educa Dar...

Echipa, indiferent de situ ei precară, trăieşte în conşti localnicilor. Se discută unde şi unde nu vrei despre ea. E înaltă, ei o coboară. Tot ei arogă dreptul să critice jucăt antrenorii, să se supere pe nu care dintre conducătorii club dar cînd, cineva din afară cearcă acelaşi lucru, riposta gata. Părerile, opiniile dife *„Echipa noastră are un tre glorios, un viitor strălucit n-are prezent"*, spunea un loc nic. Nimic mai adevărat. Ech a cărei paletă era entuziasmul spiritul de luptă e astăzi blaz În '67 a împlinit 10 ani de c este în A. Dar, ce să mai săr toreşti cînd ocupi locul 14 ?

Dar festinuri, din păcate, u s-a băut nu un singur pahar vin, au mai avut ele, totuşi, Unele memorabile de care amintesc şi jucătorii Adamac Alecu, Pescaru, Roma, Ion Goran, Rusu. Mai des „obişn iau" Roma şi Rusu (r, pare a o literă predestinată). E dre aveau şi „prilejul" de a locui tr-un loc propice, la Hotel A Palace. Şi, atmosfera, clima îmbie... (În paranteză fie sp „domiciliul" provizoriu al jucă rilor a grefat mult în buge clubului : la capitolul datorii o cifră nu tocmai mică : 175 0 lei). Uneori băieţii caută loc mai inedite : şi-atunci se-ntîln la bufetul gării. *„Şi culm* povesteşte cineva, *suporterii ci ii întîlnesc în asemenea împ jurări, în loc să se supere, atunci cînd dau o pasă greş sau şutează departe de poar ei se supără că idolii lor nu ci nesc, cu fiecare, cîte-un paha Cîte unul cu fiecare".*

Stăm de vorbă într-o braser De faţă antrenorul principal echipei, Silviu Ploeşteanu

VASILE CĂBULE

(Continuare în pag. a III-a)

CITIŢI ÎN PAG. 2
ADDENDA LA „CARNET DE LUCRU"
Publicul şi teatrul

Tradiţionala manifestare culturală de masă „Luna cărţii la sate" se află în acest an la cea de-a VIII-a ediţie ; organizată sub auspiciile Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă împreună cu Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum „Luna cărţii la sate" este o trecere în revistă a realizărilor obţinute în activitatea de răspîndire a cărţii. În prezent, în mediul rural funcţionează astăzi peste 800 de librării, 7 000 puncte de librărie şi 18 auto-caravane cu cărţi. De asemenea „Cartea prin poştă" expediază cărţi (direct la domiciliu) la aproape 50 000 locuitori ai satelor. În 1967 a difuzat cărţi în valoare de 4 100 000 lei. Valoarea globală a *cărţilor difuzate la sate în 1967 se ridică la peste 75 milioane lei ceea ce reprezintă o creştere de 13 la sută faţă de anul 1965.*

Pe lîngă manifestările tradiţionale ale „Lunii cărţii la sate" vor avea loc întîlniri cu autorii cărţilor, consfătuiri cu redactorii editurilor, seri literare, şezători, expuneri pe teme ştiinţifice, recenzii literare etc. Cea de a 8-a ediţie prevede şi cîteva acţiuni inedite : organizarea „Zilelor cărţii pentru gospodine". Editura politică iniţiază un concurs cu premii „Cine citeşte, cîştigă" care se va desfăşura în 10 localităţi din ţară precum şi concursul „Cel mai activ difuzor de carte de la sate", care are menirea să stimuleze activitatea celor 10 000 difuzori de carte din mediul sătesc.

A fi abonat acum la biblioteca satului, a trece mereu pe la librărie, înseamnă în toate comunele ţării o obişnuinţă. Acesta este un fenomen care spune totul.

FARFURIDI ŞI BRÎNZOVENESCU în ediţie contemporană

FARFURIDI: ***Trebuie să ai curaj ca mine! Trebuie s-o iscăleşti: o dăm anonimă!***
BRINZOVENESCU: ***Aşa da, o iscălesc!***

Nu ştiu dacă soluţia propusă de eroii lui Caragiale a stîrnit simpatia şi aprobarea tuturor celor care au ceva de reclamat, de propus sau de sesizat forurilor superioare ; dar „curajul" lui Farfuridi mai este, din cînd în cînd, un puternic stimulent al anonimelor...

Am răsfoit, zilele acestea, zeci de reclamaţii ale unor bravi şi binevoitori observatori ai vieţii noastre publice şi particulare, sosite la Biroul de „Sesizări şi reclamaţii" al Sfatului popular al Capitalei. Doritori de a contribui la bunul mers al treburilor obşteşti, mulţi oameni ai muncii, trimit scrisori sau vin personal la acest birou pentru a dezvălui o neregulă, pentru a oferi o soluţie. Simţul răspunderii îi caracterizează pe majoritatea acestor cetăţeni, ei îşi declară numele, adresa, profesia, venind deseori în ajutorul organelor de resort pentru a rezolva o problemă de interes obştesc. *Dar nu despre ei este vorba. Ci despre acei urmaşi ai lui Farfuridi şi Brînzovenescu, care au curajul de a-şi semna... anonim reclamaţiile pentru că numele ar duce mai uşor la descoperirea neadevărului cuprins în ele.*

LAŞII SE ASCUND ÎN UMBRA „COLECTIVULUI"...

Există o categorie de oameni profund interesaţi de viaţa, activitatea, faptele celor din jurul lor. Dar unii sînt nu numai interesaţi ci şi dornici de a le găsi cu orice preţ defecte, de a scormoni răuvoitor semnificaţia gesturilor mărunte, de a-i învinui de nenumărate intenţii rele. Poate zicala „vede paiul din ochiul altuia dar bîrna din propriul ochi, nu" li se potriveşte în întregime cu toate că scrisorile anonime conţin numai prima parte a pro-

GALINA BĂDULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

ADDENDA LA „CARNET DE LUCRU"

Publicul și teatrul

— Care credeți că este olul, ponderea regizorului n stabilirea unui repertoiu ?

DINU CERNESCU. După pinia mea, teatrul românesc se găsește într-unul intre cele mai importante momente ale existenței sale : într-un inefabil echilibru, el stă pe cumpăna onsacrării mondiale, îmbins de realizări ferme și le gîndirea sigură și perseverentă a unor creatori a Lucian Pintile, Radu Penciulescu, Liviu Ciulei, David Esrig — citez numele cu expresivitate certă ărora li se pot adăuga alele, fără a uniformiza vaorile — pe de o parte, în imp ce, de partea cealaltă a cumpenii apelor, se mai agață exponenții mediocrității.

Vorbesc de pericolul mediocrității și de puterea ei de pătrundere tocmai pentru a sublinia ceea ce cred eu că trebuie adăugat mișcării de calitate din teatrul nostru și anume, o mai deplină unitate de vederi, un anume spirit comun al oamenilor care gîndesc bine, produc bine, sînt adevărați inovatori.

Susțin că impunerea unui climat de creație nu poate fi rodul unei singure personalități, oricît de mare ar fi ea. Că el nu poate fi obținut, decît prin munca unui colectiv. Teatrul politic al lui Piscator și Brecht este un exemplu, teatrul revoluționar al lui Mayerhold, Maiakovski este un alt exemplu. și, în fine, mult pomenitul exemplu al regenerării întregii cinematografii franceze, mișcare pornită de o parte a semnatarilor celebrei reviste „Cahiers du cinema" vine să se adauge în slujba demonstrației. Atît în planul general cît și în cel intim, cred că obținerea de mari rezultate în teatrul bazat pe individualități — fie ele și strălucite — nu este posibilă. Avem deci obligația de a crea, de a întreține o opinie publică înclinată în a recepta tot ceea ce este valoros și proaspăt ca gîndire și formă artistică, în România ca și pe întreg globul.

Obțiunea diferită a creatorilor din teatru dictează ponderea repertoriului abordat. Chiar în teatrul în care lucrez eu, există două păreri bine distincte, total antagonice despre arta teatrului ; pe de o parte **există dorința de a face un teatru de cultură, educativ, cu un caracter popular larg accesibil, delimitind prin aceasta profilul personal al teatrului nostru — profil ce trebuie determinat cu piese care merg de la Blaga la Shakespeare, de la Alecsandri la Maiakovski.** Pe de altă parte, sub sloganul succesele or „de casă" se pledează pentru piese de factură ieftină, cu satisfacții imediate, cu încasări sigure, deși se știe că gustul publicului în ultimă instanță îl creează însuși repertoriul unui teatru, care prin el însuși face educație.

Eu cred într-un teatru de program.

SMARANDA JELESCU

(II) SPIRIT UNITAR LA BAZA UNUI TEATRU EDUCATIV

„Unei mame care a născut și crescut 13 copii din care 10 sînt în viață, i se poate acorda titlul de „Mamă eroină" ?

„Sînt elev în clasa a IX-a la liceul seral din localitatea Plopeni, raionul Ploiești", ne scrie tînărul Victor Brașoveanu.

„Vă rog să-mi comunicați modificările H.C.M.-ului care reglementează desfășurarea învățămîntului seral și fără frecvență. Mai precis, mă interesează să aflu drepturile ce le sînt acordate elevilor seraliști".

H.C.M. nr. 1052/1962 privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală a fost modificat prin H.C.M. nr. 902/1965. În urma acestor modificări, articolul 4 din vechiul H.C.M., ce reglementa înlesnirile de care beneficiază elevii care studiază în învățămîntul seral, are acum în noua formă de redactare următorul cuprins :

a) vor fi programați în schimburi de producție care să le permită frecventarea regulată a cursurilor

b) nu vor presta ore de muncă suplimentară în zilele de școală

c) li se acordă un concediu fără plată de 30 zile calendaristice, o singură dată, la cerere, pentru pregătirea și prezentarea la examenul de bacalaureat. Menționăm că aceste modificări au intrat în vigoare, începînd cu anul școlar 1967/1968.

Învățătorul Constantin Stănescu din comuna Bărcănești, raionul Urziceni ne întreabă : *„Unei mame care a născut și crescut 13 copii din care 10 sînt în viață, i se poate acorda titlul de „Mamă eroină" ?*

Față de situația prezentată, răspunsul este afirmativ întrucît atît titlul de onoare de „Mamă eroină" cît și ordinul de „Mamă eroină" se conferă mamelor care au născut și crescut 10 sau mai mulți copii. Conferirea titlului însă, nu poate avea loc mai înainte ca ultimul copil să fi atins etatea de 1 an și cu condiția ca ceilalți 9 copii să fie în viață. Cazul expus îndeplinește, deci, condițiile pentru acordarea titlului.

Cît privește justificarea legală a acestui răspuns : dispozițiile articolului 2 din decretul 195/1951 combinat cu dispozițiile de sub numărul 3 ale regulamentului de aplicare.

Tînărul Viorel Cadar din orașul Brașov ne solicită lămuriri în legătură *cu modul și condițiile de acordare a pensiei de invaliditate pentru elevii școlilor profesionale care au devenit inapți de muncă în timpul școlarizării.*

Potrivit articolului 18 din legea nr. 27/1966, pensia de invaliditate se acordă elevilor numai dacă pe timpul practicii au suferit un accident de muncă ori s-au îmbolnăvit de o boală profesională.

Pensia de invaliditate pentru accidente suferite în afară de muncă, sau boală obișnuită, se acordă numai angajaților.

Dv. nu ați specificat împrejurarea în care a intervenit accidentul și de aceea, dacă vă încadrați în dispozițiile de lege expuse mai sus, adresați o cerere de pensionare Serviciului de prevederi sociale al Sfatului popular din raza căruia domiciliați.

MIRCEA NICOLAE

JURISTUL VĂ RĂSPUNDE

...Spre „Vîrful cu dor"

Cineva a furat UN CALENDAR

FOILETON

de Nicuță Tănase

— Puștiule, tu nu ești de prin partea locului.
— Nu sînt.
— De unde ești ?
— Din București.
— Dar ce uniformă e asta ?
— Sînt ucenic la „Semănătoarea". E uniforma noastră. Dumneata lucrezi pe șantierul ăsta ?
— Da... Și ce cauți tu din București în văgăuna asta ?... Ești în vacanță ?
— Da.
— Ai ceva rude aici ?
— Nu.
— Atunci ?
— Caut un om.
— Lucrează aici ?
— Da. Așa am aflat.
— Cum îl cheamă ?
— Dumitru Cristea.
— E mozaicar ?
— Mozaicar. Îl cunoașteți ?
— Ți mai zice lui și Potop ?
— Exact.
— Îl găsești la blocul ăla. Îl vezi ? Al doilea. Cel care a ieșit puțin în afară... Stă chiar la parter. Cred că e acasă. N-are unde să se ducă. Îl cunoști ?
— Nu. Adică așa, ca prin vis. Nu l-am văzut de cînd eram de patru ani.
— Și nu ți-e rudă ? Dacă nu ți-e rudă de ce îl cauți, ai un comision pentru el ?
— Am o mare rugăminte la dumneata !
— Ce-ți trebuie ?
— Nu-mi trebuie nimic.
— Atunci care-i rugămintea ?
— Să mergeți cu mine pînă la omul ăla.
— La Dumitru Cristea ?
— La Dumitru Cristea.
— Și ?
— Să mergeți dumneavoastră la el și dacă iese să stați numai două minute de vorbă cu el. Atît... De mine dacă întreabă cine sînt să-i spuneți că vă sînt nepot. Atît.
— Puștiule tu ești cam misterios.
— Vă rog foarte mult.
— Dacă mă rogi așa frumos. Dar dacă iese vreo încurcătură, te urechez.
— Nu iese nici o încurcătură.
— P-aici. Ai tăi știu c-ai venit aici ?
— Sîntem cu școala într-o excursie prin apropiere... Maicămea mi-a spus că Dumitru Cristea lucrează aici și...
— Aici e ! Sună tu... ajunge.. auzi că vine.
— Pe cine căutați ?
— Bărbatu ți-e acasă... ?
— E acasă... Mitică !... Poftiți înăuntru.
— Nu, nu intrăm. Vreau numai să-i spun ceva lui Cristea.
— Vă salut, dom' maistru, cu ce ocazie pe la noi ?... Poftiți înăuntru.
— N-avem timp.. Cristea, ați terminat mozaicarea la holul din corpul trei ?...
— L-am terminat de alaltăieri.
— Și-ați lăsat mașina aia de șlefuit afară. Au înghețat furtunurile și o să dai de dracu...
— Imposibil. Eu le-am dus la magazie.
— Cum le-ai dus dacă...
— Dar flăcăul ăsta al cui e ? Cum te cheamă puștiule ?
— ?
— O să-mi iau șuba pe mine și-o să mă duc să duc mașina la adăpost... Nu intrați puțin ?
— La revedere, Cristea...
— Să trăiești tovarășe maistru. Chiar acum mă duc să văd ce-i cu mașina aia...
— Mă făcuși să mint puștiule... Acum poți să-mi spui și mie ce-a fost toată povestea asta ?
— Omul acesta, Dumitru Cristea, a fost odată la noi acasă. Și într-o noapte a fugit de la noi cu două valize. Și a luat și un calendar. Un calendar pe care desenasem eu pe fiecare filă, pe fiecare zi : case, iepuri, gîște, oameni... Aveam patru ani atunci și-mi plăcea să desenez.
— Și el e făptașul ? Dumitru Cristea ? Te-ai uitat bine la el ?
— Tot timpul m-am uitat numai în ochii lui. El e. Și la femeia aia a lui m-am uitat... Vă mulțumesc foarte mult.
— Ascultă puștiule, cum te cheamă pe tine ?
— Dumitru D. Cristea !

GARA

(Urmare din pagina I)

care o găsim în sufrageria apartamentului „Mamei și copilului" luîndu-și micul dejun. Mama, Profira Butunoiu, e la bucătărie împreună cu Mihaela Segărceanu, din Tr. Măgurele, care prepară pentru Dănuț al ei „hrană rece să-i ajungă pînă la Bicaz". Mamele au cuvinte de laudă, de mulțumire pentru acest apartament cald, confortabil, din care nu le lipsește nimic să se simtă în gară ca acasă.

...Aceasta este o posibilitate. Dar mai sînt și altele. Să zicem că ai sosit în Gara de Nord cu unul din cele 75 de trenuri zilnice și ai următoarele dorințe : să-ți calci undeva costumul boțit în timpul călătoriei și să refii cameră la hotel. Va trebui să te mulțumești numai cu lustruitul pantofilor, tunsul sau rasul în frumoasa frizerie a gării urmînd ca dorințele inițiale (și cele mai arzătoare) să le amîni. Eventual, în privința hotelului poți folosi panoul publicitar cuprinzînd numerele de telefon ale cîtorva cunoscute hoteluri bucureștene — dar pentru asta îți trebuie pe lîngă multe fise telefonice și foarte multă răbdare.

Din capul locului, sosind în Gara de Nord va trebui să mai renunți la următoarele idei sau dorințe : de a bea un ceai cald sau cafea pe peron (chioșcurile rămîn și în timpul iernii consecvente firmei : „Răcoritoare" — deci bere rece, la discreție !) ; de a cumpăra un ghid al Bucureștiului ; de a da urgent un telefon în provincie de la Oficiul telefonic al gării — care încă nu beneficiază de serviciile centralei interurbane automate ; de a lua o gustare în tihnă la bufetul „Expres" pe ai cărui pereți 3 afișe mari anunță că „Fumatul este oprit" (pentru a fi mai convingătoare — afișele au și un desen înfățișînd o țigară al cărui fum se metamorfozează într-un balaur cu 2 capete), pentru că aici fumul are densitatea ceții londoneze, iar locul a devenit de la o vreme refugiu pentru chefliii cartierului, de a putea beneficia de serviciile poștei și după orele 21.30 (după această oră sosesc 13 trenuri !).

...Personalul 6004 a sosit în Nord la timp. Călătorii s-au îndreptat spre „ieșiri", grăbiți să ajungă unde și-au propus. Unii însă atît de grăbiți, încît uită să mai privească ce-i în jur. O uitare absolută. Dovada ? Călătorul C.N. și-a uitat chiar propria valiză. Și-a adus aminte de ea după 6 ore cînd a venit să și-o caute la „Biroul de obiecte găsite". Existența biroului intră în semnele civilizației gării. Lucrurile pe care le găzduiește sînt însă cărți de vizită nedorite ale călătorilor. O statistică pe 1967 înregistrează 935 de cereri pentru înapoierea diverselor bagaje de călătorie. 4 000 de călători „au uitat" însă timp de 12 luni că și-au „uitat" în compartimentele trenurilor propriile bagaje. Printre ei, posesori de biciclete, cuiere de bucătărie, sacoșe, valize, fișuri, pardesie, paltoane etc. În medie — 50 de călători pe lună își uită bățile, pălăriile. 200 — și-au uitat în 1967 umbrelele ; tot atîția — galoșii. Bizar bazar ! În el am găsit — ca o culme — și un tablou ; din rama frumos poleită ne zîmbeau fericiți — mirele și mireasa. Oare care dintre ei l-a uitat ?...

Cei care pleacă...

...cu unul din cele 75 trenuri zilnice (sau schimbă în Gara de Nord un tren cu altul) să nu-și facă prea multe iluzii în privința sălilor de așteptare : se întîmplă uneori ca sala cea mai încăpătoare și mai confortabilă, cea de clasa a II-a, să rămînă închisă pentru „curățenie" o zi întreagă (marți 29 ianuarie) în timp ce sala mică este supraaglomerată, iar însoțitorii călătorului nu au acces în sala de așteptare chiar dacă prezintă biletul de peron. Dacă îi plac fripturile la grătar, călătorul e sfătuit să plece cu un tren de seară întrucît restaurantul nu servește asemenea specialități decît după orele 17.

Materializată în fel și chip, „amintirea" este pentru călător ca aerul : de nelipsit. Pentru cei care călătoresc mult, ea devine o pasiune de colecționar rafinat care știe să-și aleagă din fiecare popas un obiect cît de mic, un semn distinct la care-i place să privească mai tîrziu, să-și aducă aminte. La ora prînzului am întîlnit un astfel de pasionat. Venea din Bihor și pleca la Iași, cu treburi. Popasul de 40 de minute și l-ar fi dorit petrecut în fața obiectelor de artizanat din care să aleagă unul, o amintire din București. A căutat febril magazinul. L-a găsit doar pe „legenda gării" la numărul 21. N-a știut cui să ceară explicație și-a căutat un alt magazin, să ia altceva. „Chiar și o carte aș fi vrut — ne-a spus dezamăgit. Există librărie, dar ar fi trebuit să vin înainte de 25 ianuarie sau după 1 februarie. Acum e în inventar !"

Ni s-ar putea argumenta că — plasată pe o arteră principală — gara este înconjurată de magazine din care poți cumpăra la alegere, tot ce-ți dorești. Da, dar se poate și contraargumenta : acestea au un orar bine stabilit și imposibil de sincronizat cu programul fiecărui călător. Promitem să consemnăm mulțumirile călătorilor pentru obiectul-amintire (sau de stringentă utilitate de moment) cumpărat într-un astfel de magazin al gării.

Cei care rămîn...

...nu sînt întotdeauna persoanele care au condus la tren, rude sau prieteni, căci gara adună nu numai visătorii atrași de nostalgia depărtărilor, cei care văd la capătul șinelor de fier țărmurile mărilor și oceanelor. Ca lumina lămpii cu gaz, gara adună mai ales la orele întunericului — o lume pestriță. Sînt cei care dau de furcă organelor de miliție din gară, și care în decursul a 24 de ore sînt consemnați la rubrica de fapte diverse pe care o semnează diurn ofițerul de serviciu. Iată o parte din „recolta" unei zile : Aculiței Constantin prins cu un balot de rufe ude furate de pe frînghie, un hoț de buzunare ; 4 „fete" în stare de ebrietate (foste delicvente) cu domiciliul în provincie, dar cu permanență în incinta gării.

— Nouăzeci la sută din cei pe care sîntem nevoiți să-i scoatem din restaurant sau bufetul „Expres" la cererea cetățenilor, nu pleacă și nici nu sosesc cu trenul — ne declară ofițerul de serviciu de la Miliția gării. Sînt obișnuiți localurilor gării, cei care își fac aici veacul...

Într-adevăr, la orele 5 dimineața, cînd toate celelalte localuri bucureștene — inclusiv barurile de noapte — trag obloanele, oamenii paharului înrăiți pornesc spre „ultima stație", restaurantul gării.

★

După 24 de ore petrecute în Gara de Nord, reporterii s-au aflat în posesia unor propuneri izvorîte din numeroasele discuții purtate cu o parte din cei 110 000 călători ce sosesc, pleacă sau rămîn. Iată-le :

● Fără a transforma gara într-un bazar, rețeaua comercială trebuie să ofere o gamă de produse la nivelul unui magazin universal. (Să nu uităm că întotdeauna turiștii își amintesc că mai au bani de cheltuit cu un sfert de oră înainte de plecarea trenului).

● În bufetul „Expres" să se servească numai bere (cu tărie alcoolică minimă), răcoritoare clasice, ceaiuri, cafele.

● Pe lîngă lustrageria gării să se prevadă și un serviciu care să asigure călcatul hainelor și mici reparații la vestminte sau încălțăminte.

● În localul agenției de turism (sau în altă parte) să existe un oficiu unde călătorul să-și poată reține o cameră la hotel. (Să achite acolo costul primei nopți și să i se indice numărul camerei).

● Să se introducă în sălile de așteptare jocuri mecanice.

● Pe peron să existe o rețea de automate pentru răcoritoare, ceai, cafea, sandwich-uri etc.

● Să se studieze posibilitatea înființării unui cinematograf „non-stop" cu filme de scurt-metraj (În locul dialogului consemnat de reporteri : „— Mai avem 40 de minute, hai să bem ceva !" s-ar substitui un altul, mai folositor, cu rentabilitate reală).

● Instalarea unor posturi telefonice publice chiar pe peroanele de unde pleacă trenurile.

● Publicitatea : Bucureștiul, în tot ce are el semnificativ, să înceapă chiar de pe peronul Gării de Nord. E bine că aflăm despre centrul de documentare și publicații tehnice al Ministerului Căilor Ferate ; e și mai bine că la Combinatul de industrializarea lemnului din Pipera se fabrică mecanizat uși și ferestre, îndemnîndu-ne în același timp să folosim cu încredere plăcile PFL înnobilate ; e bine că ne putem face cultura sportivă rapidistă privind cele 3 vitrine cu fotografii zîmbitoare ; e bine că Agenția O.N.T.-București ne invită prin 3 fotografii-ghicitoare să cunoaștem o peșteră, o cabană și serpentinele de pe Valea Prahovei ; e bine că prin afișele din Gara de Nord ne sînt arătate colțurile pitorești din țară. Dar cît de bine ar fi să știm prin multiplele forme ale artei publicitare și cîte ceva despre București !

FLORICA POPA
ATANASIE TOMA

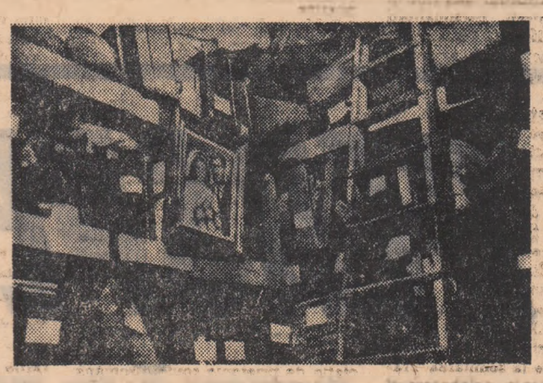

Nu-i consignație, ci bazarul... uitucilor (biroul obiectelor uitate în trenuri).

Foto : C. CONSTANTIN

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

Pelicula FOTOamatorilor

„La cireșe"

Foto : N. CRISTOVEANU

VREȚI SĂ FACEȚI CUNOȘTINȚĂ

18 ani, elev, clasa a XI-a Bd. T. Vladimirescu nr. 317 Bloc A, Sc. B ap. 5 Drăgășani, reg. Argeș (filatelie, știință).

SĂRĂCIN STANCU, HOTEA ION, TRANDAFIR NICOLAE, *16 ani, elevi, Grupul școlar chimie Craiova, Str. Pașcani nr. 28 (sport, radiofonie).*

MIHAI VONICA, *18 ani, lăcătuș, str. Brîncoveanu nr. 201 Tr. Severin, reg. Oltenia (cinema).*

BARDAȘ INA, *20 ani bibliotecară, comuna Luncavița raion Măcin reg. Dobrogea (diverse).*

TRIFU GIGI, *22 ani, tehnician electronist str. Dimitrie Cantemir 77, raion T. Vladimirescu, București (sport).*

BITĂ CLAUDIA, *19 ani, funcționară, Aleea Castanilor, Bloc 18 ap. 8, Lupeni, raionul Petroșeni, reg. Hunedoara (schimb de ilustrate).*

PETRICĂ VÎLCICA, *24 ani, operator cinematografie, str. Teiului 47, raionul V. I. Lenin, București, (sport, cinema).*

ANI FICU, *27 ani, telegrafistă, Of. P.T.T.R. Vălenii de Munte, raionul Teleajen, reg. Ploiești (ilustrate, fotografii cu artiști).*

BUTNARU ELENA, *20 ani, profesoară, satul Ulea, com. Unteşti, raion Bîrlad, reg. Iași (istorie).*

LESE THEODOR AUGUSTIN, *bibliotecar, str. Tineretului nr. 72 Tg. Lăpuș, reg. Maramureș (sport, literatură).*

ANCA STĂNESCU, *21 de ani, studentă, strada Buzești 18 Ploiești (literatură, cinema, ilustrate).*

CRIȘAN ION, *27 ani, inginer, str. Clucer Sandu nr. 5 raionul 23 August, București (diverse).*

PETRE SONIA — *28 ani, farmacistă, Bd. Bucureștii Noi Bloc 11, Farmacia nr. 100, raionul Griviția Roșie București (cinema, literatură).*

DUMITRAȘ ION, *28 ani, maistru, str. 23 August nr. 44, Lupeni, raion Petroșeni, reg. Hunedoara (ilustrate).*

PARASCHIV GHEORGHE,

FILMELE LUNII FEBRUARIE

Scenă din filmul „Blestemul rubinului negru"

Comedia muzicală **Impușcături pe portativ**, regizor Cezar Grigoriu, interpreți : Margareta Pîslaru, Cornel Fugaru, Ștefan Bănică, Puiu Călinescu, Ștefan Tăpălagă, Nae Roman și cîntăreața de culoare Nancy Holloway. Despre acest film ne vom spune părerea într-o cronică viitoare. Fiind vorba de „impușcături" recomandăm spectatorilor prudență.

Stanley Kramer, regizorul cunoscutelor filme „Lanțul", „Procesul de la Nürnberg", „Procesul maimuțelor", semnează regia comediei burlești **O lume nebună, nebună, nebună** (S.U.A.). În distribuție : regretatul Spencer Tracy, Mickey Rooney, Buster Keaton. O transpunere a romanului „Un erou al timpului nostru" de Lermontov, intitulată **Bela**, regizor Stanislav Rostoțki (U.R.S.S.), interpreți Vladimir Ivașov și Silvia Berova, și **Careta verde** (U.R.S.S.) regizor Ian Frid, cu Nina Teniakova și Viktor Cestnokov. Filmul regizorului iugoslav Alexander Petrovici, premiat anul trecut la Cannes, **Am întîlnit țigani fericiți.** Filme de aventuri : **Valetul de pică** — Franța, cu Eddie Constantine, **Moartea după cortină** (Cehoslovacia) și **Blestemul rubinului negru** (R.F.G., Franța, Tailanda). În sfîrșit, două documentare vin să întregească lista filmelor din luna februarie : **Există încă sclave** (Italia) și producția lui Walt Disney **Leul african** (S.U.A.).

Varietăți la CLUB

HAIDEȚI COPII LA MASĂ !

Televiziunea vest-germană a inaugurat o nouă emisiune. În fiecare seară, pe micul ecran apare, la oră fixă, un actor cunoscut care îndeamnă copiii să mănînce. El nu se mulțumește numai să-i sfătuiască, ci, în fața lor, devorează cu multă poftă cîteva feluri de mîncare. Este o emisiune foarte îndrăgită de copii, dar mai ales de părinți, care scapă astfel de un rol ingrat.

ȚIPĂTUL UNEI FEMEI

Într-un lac din Africa Centrală s-a petrecut de curînd un accident curios : o tînără localnică se scălda fără nici o grijă, cînd observă, la un moment dat, un crocodil de mari dimensiuni apropiindu-se de ea. Foarte speriată, ea începu să țipe îngrozită. Speriat de manifestările fetei, crocodilul a sucombat imediat, în urma unei crize de inimă.

INIMA DE CAUCIUC

Cîini, vaci, ca și alte animale domestice au supraviețuit între 4 și 7 zile cu inimi complet artificiale. Aceasta este declarația dr. Pierson, un cercetător al companiei americane Goodyear. El preconizează în viitor posibilitatea înlocuirii inimii naturale obosite cu una artificială, care prezintă în plus avantajul de a nu fi mai scumpă decît un automobil.

Rubrică realizată de ION MARCOVICI

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste

ADUNARE FESTIVĂ

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, vineri după-amiaza, la Casa prieteniei româno-sovietice din Capitală a avut loc o adunare festivă organizată de Comitetul orășenesc București al P.C.R. și Consiliul general A.R.L.U.S.

Au participat tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ion Baicu, ministrul transporturilor auto, navale și aeriene, Emil Drăgănescu, ministrul energiei electrice, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, reprezentanți ai unor instituții centrale și organizații obștești, personalități ale vieții științifice și culturale, oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile bucureștene. Au luat parte, de asemenea, membrii delegației Asociației de prietenie sovieto-române, sosită în țară cu acest prilej, precum și membrii Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Cuvîntul de deschidere a adunării festive a fost rostit de tov. Ion Savu, secretar al Comitetului orășenesc București al P.C.R. A luat apoi cuvîntul tov. Mihail Roșianu, președintele Consiliului general A.R.L.U.S., care a arătat, printre altele: Se împlinesc două decenii de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și Uniunea Sovietică, important document care a consfințit relațiile tradiționale de prietenie dintre cele două popoare vecine, și a marcat, totodată, o treaptă nouă în dezvoltarea continuă a colaborării frățești dintre cele două țări și popoare.

După e a amintit o serie de mărturii ale prieteniei trainice dintre popoarele celor două țări, vorbitorul a spus: Prietenia dintre poporul român și poporul sovietic s-a dezvoltat și a căpătat un nou conținut în condițiile orînduirii socialiste. Cei douăzeci de ani care s-au scurs de la încheierea Tratatului româno-sovietic de prietenie, colaborare și asistență mutuală au constituit o perioadă însemnată și rodnică în istoria relațiilor dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, strîns unite astăzi, prin țelurile comune ale construirii socialismului și comunismului, ale luptei pentru triumful cauzei păcii și securității în lumea întreagă.

Întîlnirile și vizitele reciproce ale conducătorilor de partid și de stat ai României și Uniunii Sovietice, sărbătorirea în cursul anului trecut prin bogate acțiuni și manifestări, a semicentenarului Revoluției din Octombrie, recenta vizită oficială făcută la Moscova de delegația de partid și guvernamentală română, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, la invitația C.C. al P.C.U.S. și a Guvernului sovietic, convorbirile care au avut loc cu acest prilej, au constituit manifestări grăitoare ale relațiilor de prietenie și colaborare dintre partidele, țările și popoarele noastre.

Subliniind că realizările de seamă obținute de cele două țări în dezvoltarea economică, creșterea potențialului și avuției lor naționale au sporit și sporesc continuu posibilitățile de diversificare și lărgire a colaborării și cooperării dintre Uniunea Sovietică și Republica Socialistă România, vorbitorul a relevat amploarea actuală și perspectivele de viitor ale relațiilor economice, a schimburilor științifice și culturale dintre cele două țări. În acest sens, el a amintit contribuția însemnată la popularizarea și cunoașterea realizărilor popoarelor român și sovietic, adusă de Asociația de prietenie sovieto-română din U.R.S.S. și A.R.L.U.S. din țara noastră.

Cu prilejul acestei aniversări — a încheiat vorbitorul — adresăm un cald salut frățesc poporului sovietic și-i urăm din inimă noi succese și mai mari în construirea comunismului, în dezvoltarea continuă a țării sale, pe calea progresului multilateral.

În cadrul adunării festive, a luat, de asemenea, cuvîntul, A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București. După ce a transmis oamenilor muncii din România Socialistă un sincer salut frățesc și felicitări cordiale din partea oamenilor muncii din Uniunea Sovietică, vorbitorul a arătat că anii care s-au scurs au confirmat în mod evident rolul pozitiv al Tratatului de prietenie sovieto-român, bazat pe ideile marxism-leninismului și pe principiile de neclintit ale internaționalismului socialist. Ambasadorul Uniunii Sovietice a evocat apoi rădăcinile istorice ale prieteniei dintre poporul român și popoarele Uniunii Sovietice. Construcția noii societăți — a spus A. V. Basov — a deschis o perspectivă largă dezvoltării relațiilor noastre pe baza principiilor internaționalismului socialist, ajutorului reciproc tovărășesc, egalității și neamestecului unuia în treburile celuilalt. Aceste relații contribuie la accelerarea înaintării noastre comune în viitor și își găsește expresia în colaborarea tovărășească, care cuprinde diferite domenii ale vieții politice, economice și culturale. O mare importanță pentru dezvoltarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Republica Socialistă România o au întîlnirile conducătorilor de partid și de stat din țările noastre și schimbul de păreri în cele mai importante probleme ale contemporaneității. După cum vă este cunoscut, în zilele de 14 și 15 decembrie anul trecut la Moscova, la invitația Comitetului Central al P.C.U.S. și guvernului U.R.S.S., s-a aflat într-o vizită prietenească oficială delegația de partid și guvernamentală a Republicii Socialiste România, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. În cursul tratativelor, care au decurs într-o atmosferă sinceră, prietenească, a avut loc un schimb larg de păreri în problemele dezvoltării continue a relațiilor sovieto-române, în problemele actuale ale situației internaționale contemporane și mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Se dezvoltă în mod activ legăturile pe linie de partid și de stat, și, de asemenea, pe linia organizațiilor obștești. An de an se întărește și se lărgește colaborarea economică și tehnico-științifică, cresc schimburile culturale dintre țările noastre.

Îmi exprim adînca convingere — a spus în încheiere ambasadorul sovietic — că prietenia popoarelor noastre, solemn consolidată cu 20 de ani în urmă prin Tratatul româno-sovietic de prietenie, colaborare și asistență mutuală, se va întări și dezvolta neîntrerupt.

În continuare, Aleksandr Danilov Ivanovici, conducătorul delegației Asociației de prietenie sovieto-române, sosită în țara noastră la invitația Consiliului general A.R.L.U.S., a transmis participanților la adunare, întregului popor român, salutul conducerii centrale a Asociației de prietenie sovieto-române. El a mulțumit totodată, pentru primirea călduroasă de care s-au bucurat membrii delegației încă de la sosirea în țara noastră și a urat poporului român noi succese în construcția socialistă a țării.

Adunarea festivă s-a încheiat cu un program artistic susținut de soliști ai Operei Române.

(Agerpres)

Plecarea delegației P. C. din Izrael

Vineri a părăsit Capitala delegația Partidului Comunist din Izrael, formată din tovarășii Samuil Mikunis, secretar general al P. C. din Izrael, și Moshe Sneh, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.I.

La plecare, oaspeții au fost conduși de tovarășii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., și Constantin Vasiliu, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R.

Plecarea delegației P. C. din Belgia

Vineri dimineața, a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie tovarășul Albert de Coninck, secretar al C.C. al P. C. din Belgia, care a făcut o vizită în țara noastră la invitația C.C. al P.C.R.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspetele a fost condus de tovarășii Mihai Dalea, secretar al C.C. al P.C.R., Andrei Ștefan, prim-adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R., de activiști de partid.

(Agerpres)

Ziarul „România liberă" la a 25-a aniversare

S-au împlinit 25 de ani de la apariția primului număr al ziarului „România liberă". Creat de Partidul Comunist Român într-o perioadă de intensificare a luptei antifasciste a forțelor patriotice populare, ziarul a răspîndit în mase chemarea partidului de luptă împotriva dictaturii militaro-fasciste, pentru eliberarea patriei.

După victoria insurecției armate de la 23 August 1944, alături de întreaga presă de partid, „România liberă" a participat activ prin articolele și reportajele publicate în coloanele sale, la lupta pentru înfăptuirea politicii P.C.R. de construire a socialismului, de ridicare a patriei pe culmile progresului, bucurîndu-se de stima și prețuirea cititorilor.

În coloanele ziarului se oglindesc activitatea entuziastă desfășurată de oamenii muncii și succesele obținute în construcția economică și culturală, viața nouă a orașelor și satelor, înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Ziarul își aduce contribuția la realizarea programului însuflețitor trasat de cel de-al IX-lea Congres al P.C.R. pentru înflorirea economiei, științei și culturii, la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, la întărirea frației de nezdruncinat dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare.

Alături de întreaga presă, „România liberă" informează multilateral opinia publică din țara noastră despre evenimentele interne și internaționale actuale și politica externă a României socialiste.

La a 25-a aniversare a apariției „României libere", redacția „Scînteii tineretului" felicită călduros colectivul său redacțional, colaboratorii săi, și-i urează noi succese în activitatea lui rodnică.

UN PAHAR DE VIN

(Urmare din pagina I)

Teodor Verdeș, vicepreședintele clubului.

— Mîine, „druckerii" („tifosii" fotbalului) vor spune că ne-au văzut în local bînd rom. Apoi revine: dacă vreți să ne criticați spuneți-mi. N-are importanță. A propos: ce face Fănuș Neagu? Dom'le îmi place, scrie frumos. Cred că-s singurul antrenor și fotbalist care i-a citit cartea „Vară buimacă".

...Joi, 11 ianuarie, au început antrenamentele. „Stegarii" au început cu pregătirea fizică generală, accentuînd asupra rezistenței. Lotul numără, deocamdată, 24 de jucători. (Noul regulament îi obligă să aibă și echipă de „rezerve". Deci 2 echipe cu 24 de jucători? Cînd fiecare ar trebui să aibă cel puțin 16? Dar o să găsească. De unde? Noutăți: echipa prezintă în premieră cîțiva juniori de talent și de perspectivă: *Ion Vasile* (de la Mediaș), *Șerbănoiu* și *Todirașcu*, din pepinieră proprie. De fapt, în lot au fost cooptați vreo 8 juniori. Antrenorul Ploeșteanu susține că are media de vîrstă cea mai mică Dacă aduc însă vorba despre locul în clasament, se întristează brusc și cade pe gînduri:

— Avem greutăți. Comportarea slabă a echipei a dus la „divorțul" suporterilor. Știți cîți suporteri-plătitori mai aveam? Mai puțini de o sută! Și aveam cîteva mii!

— Așa este, întărește prof. *Teodor Verdeș*, al treilea de la masă. În oraș mai sînt și alte cluburi. Și principiul nu e al colaborării rodnice ci un fel de „divide et impera". N-avem nici secție de fotbal. Acum o înjghebăm. O să ne alegem oameni care să fie trup și suflet lîngă echipă. Voluntari, nu din aceia care trăiau pe spinarea ei...

— Cum vedeți returul?

— Dacă scăpăm de retrogradare, la anul vom fi campioni, răspunde ferm Ploeșteanu. Da, da, nu vă mirați. Va fi „anul marii cotituri". Cresc „mînjii".

— Se știe, antrenorul este cel care imprimă echipei un stil de joc. De ce „Steagul roșu" n-are un stil al ei?

— Sîntem în căutare...

— Antrenați echipa de aproape 20 de ani. Caz aproape unic. Cum se explică faptul că n-ați obținut nici o mare performanță pe plan intern?

— Și dacă ieșeam campioni ce era? Ce-au făcut echipele care au ieșit? Care-s performanțele lor?

— Din istoricul echipei se mai desprinde un fapt: deși sînteți mulți antrenori — cinci — n-ați format jucători tineri, niște „vedete", preferînd să-i aduceți crescuți gata, de la alte echipe și cluburi.

Răspunsurile le-am transcris ad litteram. N-am înțeles: afirmația este valabilă și pentru echipa de la poalele Tîmpei?

— Divizia A nu crește jucători. Aici se creează, nu se învață fotbal.

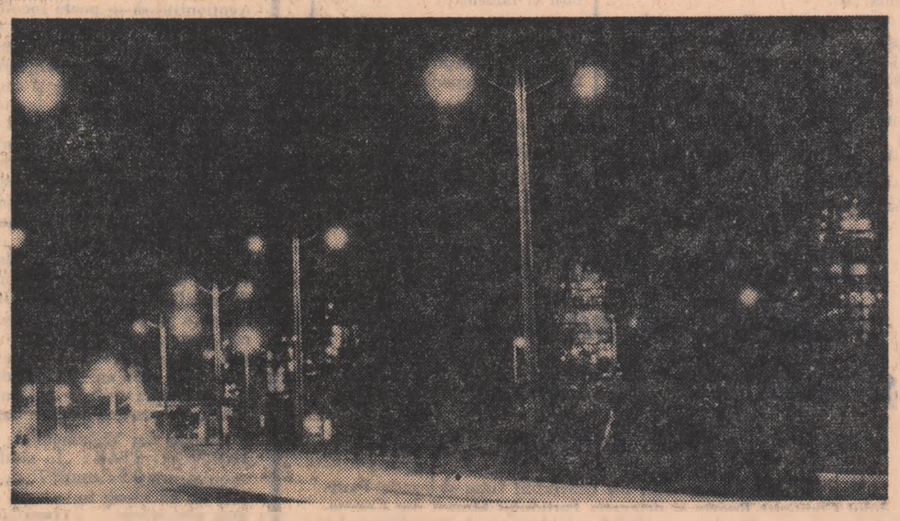

Licurici... industriali. (Imagine nocturnă la rafinăria din orașul Gheorghe Gheorghiu—Dej)

Săptămîna internațională de solidaritate cu lupta poporului vietnamez

Mitingul oamenilor muncii din Capitală

În cadrul manifestărilor săptămînii internaționale de solidaritate cu lupta poporului vietnamez și cu prilejul sărbătoririi anului nou vietnamez — Tet, — vineri după-amiază a avut loc un miting al oamenilor muncii din Capitală, organizat de Comitetul național pentru apărarea păcii și Comitetul național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez.

Au luat parte reprezentanți ai Ambasadei R.D. Vietnam la București, precum și studenți vietnamezi care învață în țara noastră.

Mitingul a fost deschis de Ion Cîrje, redactor-șef al revistei „Lumea", secretar al C.N.A.P.

A luat cuvîntul C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, membru al C.N.A.P. Vorbitorul a arătat că poporul român care, din prima zi a acțiunilor intervenționiste ale S.U.A., și-a exprimat solidaritatea frățească cu statul socialist Republica Democrată Vietnam și cu Frontul Național de Eliberare din Vietnamul de sud, este însuflețit de certitudinea că nobila cauză a poporului vietnamez — libertatea și suveranitatea patriei sale — va triumfa. Săptămîna aceasta, forțele patriotice au declanșat o mare ofensivă pe un vast teritoriu, cuprinzînd 14 din cele 16 provincii din Delta Mekong și 5 provincii din partea de nord a Vietnamului de sud, Saigonul ca și toate cele 9 centre provinciale unde sînt dislocate unitățile armatei americane.

Întregul popor român se bucură din inimă de aceste răsunătoare victorii și felicită călduros detașamentele F.N.E. și forțele patriotice din Vietnamul de sud pentru succesele obținute în lupta lor dreaptă.

Poporul român cere încetarea definitivă și necondiționată a bombardamentelor asupra R. D. Vietnam și a oricăror acte de agresiune împotriva acestei țări, retragerea trupelor S.U.A. și ale aliaților lor din Vietnamul de sud, recunoașterea Frontului Național de Eliberare, reprezentantul autentic al poporului din Vietnamul de sud; poporul vietnamez să fie lăsat să-și rezolve singur problemele sale interne, fără amestec din afară, potrivit aspirațiilor și voinței sale.

A luat apoi cuvîntul Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, care a spus, printre altele: Lupta poporului vietnamez împotriva agresorilor, pentru apărarea drepturilor lui sacre, pentru independență și libertate se află într-o fază în care repurtăm victorii mari. Victoriile obținute de patrioții vietnamezi dovedesc că forțele armate de eliberare sînt stăpîne pe cîmpul de luptă, aflîndu-se în ofensivă pretutindeni, dînd lovituri aspre chiar celor mai fortificate baze militare și localități ocupate temporar de americani. Luptele din aceste zile ilustrează în mod elocvent forța și posibilitățile Frontului de Eliberare din Vietnamul de sud.

Lupta plină de abnegație și sacrificii, dar totodată glorioasă, dusă de poporul nostru atît în sud cît și în nord, s-a bucurat și se bucură de aprobare, sprijin și ajutor mereu crescînd din partea țărilor socialiste frățești, printre care și Republica Socialistă România, de solidaritatea și sprijinul țărilor și popoarelor, iubitoare de pace din lumea întreagă, inclusiv opinia publică progresistă americană.

Folosesc acest prilej — a spus în încheiere Hoang Tu — pentru a exprima mulțumirile noastre sincere partidului, guvernului și poporului frate român, pentru sprijinul și ajutorul moral, material, politic și diplomatic, prețios și eficace acordat.

(Agerpres)

Perspectivele cercetării pedagogice

(Urmare din pagina I)

— Ce obiective centrale și-a propus Institutul pentru anii următori?

GEORGE VĂIDEANU: Măsurile pe care le preconizăm sînt menite să ne asigure o mai mare mobilitate organizatorică, o mai bună pregătire științifică, precum și posibilitatea utilizării unei metodologii moderne. Obiectivele de viitor se referă la: **elaborarea unui plan de cercetare orientat pe teme primordiale, în care cercetarea fundamentală și cea aplicativă să fie mai judicios proporționate; realizarea unei structuri funcționale și dinamice a Institutului, adecvată ritmului prefacerilor din știință și societate; asigurarea cadrelor necesare cercetării științifice; asigurarea documentării la nivelul contemporan; crearea unei baze materiale moderne și cantitativ suficiente.**

— Ne-ați putea enumera cîteva dintre cele mai importante cărți și studii de pedagogie, elaborate de cercetătorii Institutului, care vor fi editate în anul 1968?

ROMEO DĂSCĂLESCU: În planul editorial pe 1968 al Editurii didactice și pedagogice, lucrările Institutului de științe pedagogice ocupă un loc important. Menționez cîteva titluri: **„Fundamenta pedagogiae", „Studii experimentale de didactică modernă", „Jocurile de construcții în grădinițe de copii", „Studii de orientare școlară și profesională", „Probleme ale învățămîntului profesional", „Din istoria pedagogiei românești"** — vol. IV, **„Cercetarea factorului psihopedagogic în etiologia tulburărilor de comportament"**, ș. a.

— Pentru cînd și-a propus Institutul să comunice concluziile finale asupra principalelor experimente de anvergură inițiate în anii anteriori?

ROMEO DĂSCĂLESCU: În fapt, comunicarea rezultatelor s-a realizat pe parcursul anilor sub diferite forme: volume publicate, studii, în culegeri sau în Revista de pedagogie, referate cu propuneri înaintate Ministerului Învățămîntului, conferințe, simpozioane, sesiuni științifice. S-a dovedit însă că simpla comunicare a rezultatelor cercetării pedagogice nu e eficientă prin ea însăși. Ea trebuie coroborată cu verificarea rezultatelor în școli pilot și cu popularizarea lor prin școli demonstrative, răspîndite pe întreg teritoriul țării, în vederea asimilării de către practica pedagogică. **În situația de acum, lipsindu-ne școlile pilot și demonstrative, noi întrerupem cercetarea la primul ei pas.** Comunicarea rezultatelor, în aceste condiții, satisface cerințele propagandei pedagogice, dar mai puțin pe acele fundamentale ale învățămîntului.

În sprijinul comunicării rezultatelor cercetării pedagogice, **consider oportună o mai strînsă legătură cu Institutele de perfecționare a cadrelor didactice și cu centrele metodice.** În planul de desfășurare a tuturor cursurilor de perfecționare și de pregătire a examenelor de grade, n-ar trebui să lipsească ore în care cadrele didactice să fie informate asupra ultimelor noutăți ale cercetării pedagogice pe plan mondial și din țara noastră.

— Care apreciați că sînt lucrările cu caracter teoretic-aplicativ de urgență necesar a fi puse la îndemîna educatorilor de către cercetarea noastră științifică?

ROMEO DĂSCĂLESCU: În ordinea urgenței impuse de realitățile noastre școlare se înscriu **manualele concepute într-un spirit modern și anexele acestora: îndrumătoare metodice, culegeri de texte pentru profesori, antologii pentru elevi. Sîntem, de asemenea, datori cu o pedagogie generală, cu o metodică a muncii educative, cu o fișă de cunoaștere a elevilor, cu albume tematice, cu caracter antologic — lucrări care constituie obiective de plan în continuare.** Am început, prin bandoteca organizată la Biblioteca centrală pedagogică, introducerea „cărții vorbite", căreia îi prevăd o mare carieră în învățămînt.

Energiile noastre creatoare ar trebui canalizate cu preferință spre lucrări fundamentale proprii, care să exprime și să valorifice gîndirea pedagogică românească pe plan mondial. Sînt convins că și în domeniul pedagogiei am putea vinde, nu numai cumpăra de la alții. Pentru că nu sînt însă un exclusivist, **îmi permit să semnalez necesitatea unor lucrări privind metodologia cercetării pedagogice moderne, precum și cît mai multe lucrări de pedagogie comparată.**

★

Tema ca atare — perspectivele cercetării pedagogice — problemele puse în discuție, opiniile exprimate în răspunsuri vizează în cel mai înalt grad pregătirea pentru viață a tinerei generații, rolul fundamental pe care școala îl are în acest proces complex. De aceea este așteptată intervenția eficace a cercetării științifice, dar și a condițiilor în care obiectivele impuse de viață pot fi realizate cu succes, în timp util. Le așteptăm.

TEATRE

SÎMBĂTĂ 3 FEBRUARIE 1968

Teatrul Național Sala Comedia: **„Domnii Glembay"**, (ora 19,30); Sala Studio: **„Castiliana"**, (ora 19,30); Opera Română: **„Rigoletto"** (ora 19,30); Teatrul de Operetă, **„Contesa Maritza"**, (ora 19,30); Teatrul de Comedie **„Sfîntul"** (ora 20); Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" Sala Schitu Măgureanu: **„Moartea lui Danton"**, (ora 20); Sala Studio: **„Sfîntul Mitică Blajinu"**, (ora 20); Teatrul Mic, **„Tango"**, (ora 20); Teatrul „C. I. Nottara" Sala Magheru: **„Lovitura"**, (ora 19,30); Sala Studio: **„Cînd luna e albastră"**, (ora 17); **„Viziuni flamande"**, (ora 20), Teatrul Giulești în sala Teatrului Evreiesc de Stat: **„Martorii se suprimă"**, (ora 19,30); la Sala Palatului: **„Omul care a văzut moartea"**, (ora 19,30); Teatrul „Barbu Delavrancea" **„Întîlnire la Seulis"**, (ora 19,30); Teatrul „Ion Creangă" **„Toate pînzele sus"** (ora 16); Teatrul Țăndărică: **„Iarmarocul piticului Clip"**, (ora 17); **„Vrăjitorul din Oz"** în sala Palatului pionierilor, (ora 17).

CINEMATOGRAFE

CAPCANA
rulează la Patria (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15), Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

CĂUTAȚI IDOLUL
rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45).

DE TREI ORI BUCUREȘTI
rulează la București (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Republica (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

ÎNCERCUIREA
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE
rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21).

DRAGOSTEA UNEI BLONDE
rulează la Lumina (orele 9,15; 16,30; în continuare 18,45; 20,45), Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30).

JOCURI NESCHIMBATE
rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

UN NABAB MAGHIAR
rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

MĂRELE RESTAURANT
rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30).

CÎND TU NU EȘTI
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15 20,30).

O SUTĂ UNU DALMAȚIENI
rulează la Union (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30) Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ESCROC FĂRA VOIE
rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30), Miorița (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Volga (orele 10, 12; 14; în continuare 16,15; 18,30; 20,45).

RĂZBOI ȘI PACE (seriile I și II)
rulează la Feroviar (orele 9,30; 14; 18,30). Excelsior (orele 9,30; 14; 18,30).

MARTIN SOLDAT
rulează la Înfrățirea (orele 10,30; 16; 18,15; 20,30).

CONTELE BOBBY SPAIMA VESTULUI SĂLBATIC
rulează la Dacia (orele 8—21 în continuare).

ZOSIA
rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,30).

REGINA ZĂPEZII
rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,30)

SPARTACUS (ambele serii)
rulează la Grivița (orele 9; 12,30; 16; 20).

SERVUS VERA!
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; în continuare 18,15; 20,30). Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

UN TAXI PENTRU TOBRUK
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).

ZECE NEGRI MITITEI
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

TV

17,30 Curs de limba spaniolă; 17,58 Sumarul zilei; 18,00 Pentru noi femeile! 18,30 La șase pași de o excursie. Emisiune-concurs pentru elevi; 19,30 Telejurnalul de seară; 19,50 Buletin meteorologic; Publicitate; 20,00 Tele-enciclopedia; 21,00 Film serial: Evadatul; 21,50 Întîlnire cu: Astăseară tenorul Ludovic Spiess; 22,05 Festivalul de muzică ușoară de la San Remo: Transmisiune în direct; 23,10 Telejurnalul de noapte; 23,20 Telesport; 23,30 Închiderea emisiunii.

Farfuridi și Brînzovenescu

(Urmare din pagina I)

verbului. Și expeditorii reclamațiilor „văd" într-adevăr, cu zeci de ochi, ca niște Argași contemporani, cu o curiozitate nestăvilită tot ce se întîmplă altora, tot ce li s-a întîmplat și chiar ce ar putea să li se întîmple. Se simt obligați să transmită și altora observațiile lor, să propună înlăturarea dintr-o funcție, cercetarea unei stări de fapt, anumite sancțiuni pe care le cred necesare, cu o „bunăvoință" chipurile dezinteresată. Și pentru a da mai multă putere de convingere celor relatate semnează, ca și Farfuridi, „mai mulți...".

„Subsemnații, tovarăși ai R.S.R., vă avertizăm și vă aducem la cunoștință următoarele..." începe sentențios o reclamație împotriva unor medici acuzați că nu îngrijesc bolnavii, că folosesc în scopuri personale medicamentele. „Subsemnații tovarăși" uită, pînă în finalul scrisorii să-și ia răspunderea celor relatate, scăzîndu-le astfel considerabil autenticitatea. Probleme mărunte sau chiar neglijabile iau proporții „Credem că cu această pensie trebuie să fie o poveste..." și semnează: „Un grup de tovarăși conștienți și cinstiți care vrea să ajute țara noastră să nu fie înșelată de oameni răufăcători". Verificate, cele sesizate s-au dovedit a nu fi adevărate. Lașitatea se ascunde, astfel, în cuvîntul grav, care impresionează și pare că dă greutate: colectivul. Invinuirile iau caracter retoric, cu o vizibilă notă tendențioasă:

„Ce activitate deosebită științifică, ce publicații, ce lecturi pedagogice care ar fi putut să-i aducă aprecierea raionului are această persoană?

S-a uitat acțiunea tov. V. în activitatea din Oltenia?"

Semnătura este, de asemenea, colectivă.

Un mare număr de reclamații vizează cadrele didactice, comportarea lor față de copii, notarea răspunsurilor, viața lor personală. Intențiile sînt vizibile: discreditarea unui profesor iar motivele, de asemeni: „persecutarea" unui elev. Semnăturile, niciodată identificabile: „un grup de părinți îngrijorați" sau, „mai mulți binevoitori". Uneori, anonimii se deconspiră și uitînd că scriu în numele unui colectiv folosesc persoana I singular: „ceea ce mă miră foarte mult..." sau „cer revizuirea dosarului...".

„CURAJUL" DE A PRIVI PE GAURA CHEII...

Pentru unii, curiozitatea de a pătrunde în viața altora nu se rezumă la aspectele sociale ale activității lor, la nemulțumirile pe care eventualele defecte le-ar produce celor din jur, ci se extinde, ca o buruiană, asupra vieții particulare. În subtext o bună parte din scrisorile de acest gen conțin germenele invidiei, al unor ranchiune personale care simt nevoia să se exteriorizeze, să se transforme într-o armă răuvoitoare cu intenții de distrugere.

Mica bîrfă de la colțul străzii ia în asemenea scrisori proporția unui aparent protest împotriva încălcării unor norme pe care anonimii reclamanți le stabilesc cu de la sine putere apărînd pretinse „datorii morale" în numele unei generozități și bunăvoințe rău canalizate. Un individ care a ajuns, prin muncă și calități proprii să aibă avantaje materiale devine, în anume situații ținta anonimilor. Procedeul are cîteva reguli pe care ei le respectă cu strictețe: în primul rînd anonimatul, apoi scrisoarea care se scrie în cîteva exemplare și se trimite mai multor foruri (stranie coincidență! — cît de mulți prozeliți au făcut Farfuridi și Brînzovenescu!) și în al treilea rînd tonul cît mai sincer, mai cald, pentru ca reclamația să aibă aerul unei mîini prietenești care se întinde celui care a apucat pe un drum greșit...

Ce oameni, ce gînduri se ascund în spatele acestor anonime? Intențiile, oricît de bine ar fi disimulate, transpar din fiecare reclamație: invidia, dorința de a discredita pe cei din jur, de a-i jigni prin acuzații răuvoitoare... O psihologie specifică se desprinde, mai ales în cazul anonimilor care calomniază ori viața mai bună pe care o duce cineva, ori avantajele materiale obținute prin muncă: aceea a nerealizaților, a celor care își văd pierdute șansele de a ajunge la aceleași avantaje și care caută, prin mijloace necinstite, de a-i compromite pe cei din jur, pe cei invidiați. În cazul lor nu poate fi vorba deci de reale neajunsuri ale înfusteței ci, în urma verificărilor efectuate, de hipertrofia instinctului reclamagist, exercitarea „pură" a unui soi de mizantropie.

„NEVINOVĂȚIA" ANONIMATULUI?

Aparent, reclamațiile nesemnate, venind din partea unor oameni fără identitate, poate fi considerată drept un bun prilej de documentare... umoristică. Și chiar ești tentat, la prima vedere, să-l folosești ca atare.

Fiecare scrisoare, anonimă sau semnată, este însă minuțios verificată. (Nu avem acum, desigur, în vedere, posibilele erori.) În privința verificării nu se fac deosebiri, indiferent cît de vizibil tendențioasă ar fi o scrisoare, ea înseamnă pentru organele de resort o muncă necesitînd uneori zile întregi. Am găsit în dosarele secției de învățămînt, zeci de pagini care certifică anchetele făcute în urma unor anonime, anchete din care rezultă nevinovăția celui acuzat de „grave" lipsuri, „grave" abateri. Se antrenează în aceste cercetări zeci de oameni, se pierd prețioase ore de muncă și pentru ce? Doar pentru a satisface gustul bîrfitorilor de diverse categorii, al lașilor care nu îndrăznesc să-și semneze opiniile pentru că — în cele mai dese cazuri — le știu nefondate, răuvoitoare și deci, au toate motivele să... fugă de răspundere. Poate maniacii anonimelor ar renunța la sistemul lor dacă ar ști că verificarea fiecărei scrisori cere un efort susținut și în foarte multe cazuri, inutil. Se descoperă, de exemplu, că cutare reclamat nici nu există, sau că cele scrise în anonimă nu conțin nici un dram de realitate. Să-i considerăm oare pe acești „binevoitori" anonimi oameni care n-au nici un respect pentru timpul celor din jurul lor, care n-au conștiința propriei demnități, conștiință care i-ar opri să se joace cu demnitatea și prestigiul altora? Rîndurile de față nu se vor un apel sentimental, ci o condamnare a celor ce fără nici un drept răpesc timpul altora, a celor ce redactează reclamații roșii de viermele invidiei. A celor ce și-au pierdut simțul realității. În același timp, trebuie, credem, manifestată întreaga solicitudine față de cei care respectînd adevărul, hotărîți să facă totul pentru izbînda lui, se adresează organelor în drept (chiar dacă uneori motive diverse și de înțeles îi determină să nu semneze).

de peste hotare

Mesajul tovarășului Nicolae Ceaușescu adresat celei de-a II-a Conferințe a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare

Domnule președinte,

Cea de-a II-a Conferință a Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare îmi oferă plăcuta ocazie de a vă adresa dumneavoastră și tuturor participanților un cordial salut din partea Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal.

România vede în Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, un eveniment de o deosebită importanță pentru promovarea cooperării economice internaționale. Notînd cu satisfacție preocupările largi ale Conferinței în domeniul comerțului și dezvoltării, ne exprimăm speranța că ea va găsi căi și mijloace de sprijinire efectivă a eforturilor proprii ale țărilor angajate în procesul dezvoltării.

În această ordine de idei, România, care se găsește ea însăși angajată într-un complex proces de dezvoltare economică, împărtășește preocupările țărilor în curs de dezvoltare pentru accelerarea dezvoltării lor economice, eliminarea barierelor artificiale și practicilor discriminatorii care mai persistă în comerțul mondial, lichidarea decalajului acestor țări față de țările dezvoltate.

În zilele noastre a devenit tot mai evident faptul că nu există soluții trainice pentru marile probleme economice care preocupă comunitatea internațională, decît în perspectiva unei păci durabile. Pacea lumii și progresul economic al popoarelor sînt indivizibile.

Nădăjduim ca lucrările sesiunii să se desfășoare într-un spirit de înțelegere și cooperare, de abordare realistă și constructivă a problemelor comerțului și dezvoltării, pentru găsirea unor soluții realiste și acceptabile tuturor țărilor, soluții care să se bazeze pe respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc. Respectarea acestor principii este cu atît mai necesară cu cît actuala configurație internațională cuprinde țări aflate la nivele foarte diferite de dezvoltare și cu sisteme social-politice diferite.

România este gata să colaboreze la identificarea unor asemenea soluții, care să izvorască din practica pozitivă a relațiilor și cerințelor economice internaționale. Îmi exprim speranța că lucrările Conferinței și rezultatele sale vor îndreptăți așteptările legitime pe care fiecare țară, fiecare popor, și în special țările și popoarele care se află astăzi angajate în imensul efort al dezvoltării economice, le asociază cu această manifestare a responsabilității colective internaționale în domeniul comerțului și dezvoltării.

În acest spirit, urez succes deplin eforturilor Conferinței pentru identificarea soluțiilor capabile să transforme relațiile economice într-un instrument activ și eficace al dezvoltării tuturor națiunilor, al cooperării și înțelegerii internaționale, al păcii.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele
Consiliului de Stat
al
Republicii Socialiste România

★

Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare și-a continuat vineri lucrările în ședință plenară. Ședința de dimineață a fost consacrată, în exclusivitate, problemelor organizatorice. Au fost aleși 31 de vicepreședinți din diverse regiuni și grupuri geografice, printre care șefii delegațiilor Republicii Socialiste România, U.R.S.S. și Bulgariei. Alegerea șefului delegației române, Gheorghe Rădulescu, a fost hotărîtă cu 102 voturi din cele 104 voturi exprimate.

★

După-amiază, la reluarea ședinței plenare, șeful delegației române, Gheorghe Rădulescu, a dat citire mesajului adresat Conferinței de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu. Participanții la Conferință au ascultat cu interes și au aplaudat îndelung mesajul, dovadă a respectului și prestigiului de care se bucură realizările interne și politica externă a Republicii Socialiste România. Textul mesajului a fost publicat ca document oficial al Conferinței și distribuit tuturor delegațiilor.

Întrevedere Ilie Verdeț – Harold Wilson

LONDRA 2 — Corespondentul Agerpres, L. Rodescu, transmite: Vineri seara, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ilie Verdeț, a avut o întrevedere cu Harold Wilson, prim ministru al Marii Britanii, la reședința acestuia din Downing Street.

În timpul întrevederii — care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială — au fost discutate probleme privind relațiile bilaterale dintre România și Marea Britanie.

★

La invitația guvernului britanic, o delegație guvernamentală română, condusă de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdeț, a făcut o vizită oficială în Regatul Unit în perioada 23 ianuarie — 2 februarie 1968.

Din delegație au făcut parte: Mihai Marinescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Nicolae Nicolae, adjunct al ministrului comerțului exterior, prof. Mihai Drăgănescu, secretarul Comisiei guvernamentale pentru dotarea cu echipament de calcul și automatizarea prelucrării datelor, Constantin Șendrea, secretar general în Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene. De asemenea, din delegație a mai făcut parte Vasile Pungan, ambasadorul Republicii Socialiste România la Londra.

În timpul vizitei, delegația a fost însoțită de sir John Chadwick, ambasadorul Marii Britanii la București.

În timpul șederii în Marea Britanie, prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri a avut convorbiri cu primul ministru Harold Wilson, precum și cu George Brown, ministrul afacerilor externe, și Anthony Crosland, ministrul comerțului. Delegația română a avut discuții cu Anthony Wedgwood Benn, ministrul tehnologiei, și John Stonehouse, ministru de stat la Ministerul Tehnologiei, referitoare la un număr de probleme privind colaborarea tehnologică, inclusiv acordul româno-englez de cooperare tehnico-științifică încheiat la 9 martie 1967.

★

În toate aceste convorbiri, părțile au constatat că relațiile româno-engleze evoluează favorabil și au avut un schimb de vederi cuprinzător cu privire la căile și mijloacele de dezvoltare a acestor relații.

Au fost examinate posibilitățile de extindere a comerțului și, în general, a legăturilor economice bilaterale acordîndu-se o atenție deosebită metodelor de cooperare între întreprinderile industriale ale celor două țări, de colaborare tehnologică și științifică, în avantajul ambelor părți.

A avut loc, de asemenea, un schimb de vederi asupra unor probleme internaționale actuale, inclusiv problemele europene, războiul din Vietnam, situația din Orientul Apropiat și altele.

În timpul vizitei, membrii delegației și experții români, împreună cu reprezentanți ai ministerelor tehnologiei, afacerilor economice, comerțului și ai Camerei de Comerț a Londrei au examinat unele aspecte concrete privind colaborarea economică și tehnologică dintre cele două țări.

Delegația a vizitat firmele industriale Rolls Royce, English Electric, Elliott-Automation, International Computers and Tabulators, British Aircraft Corporation, British Steel Corporation, Britten-Norman Aircraft Limited și British Hovercraft Corporation, Plessey. Au fost discutate posibilitățile de cooperare cu întreprinderile corespunzătoare din România.

Contactele și discuțiile care au avut loc în decursul vizitei s-au desfășurat într-un spirit de cordialitate și înțelegere reciprocă. În particular, domnul Ilie Verdeț și ministrul tehnologiei au căzut de acord asupra unui cadru de cooperare într-o serie de domenii de interes comun. Această cooperare va fi trecută în revistă în cursul acestui an cu ocazia vizitei pe care domnul Anthony Wedgwood Benn o va face în România pe baza unei invitații adresată anterior

S-a căzut de acord asupra necesității și utilității continuării schimburilor de vizite și contacte la diferite nivele în scopul adîncirii cunoașterii reciproce și explorării pe mai departe a posibilităților de cooperare între cele două țări.

Vizita în Regatul Unit a delegației guvernamentale a Republicii Socialiste România, condusă de prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Ilie Verdeț, constituie o contribuție însemnată la extinderea cooperării dintre cele două țări în spiritul promovării unui climat de înțelegere internațională.

Acțiunile ofensive ale patrioților sud-vietnamezi continuă

● Saigonul continuă să fie asediat de patrioți ● Forțele americane și saigoneze nu au putut recuceri orașul Hue ● Lupte violente la Pleiku

Și în cea de-a treia zi a a ofensivei generalizate, de o amploare necunoscută încă de la începutul războiului din Vietnam, au continuat lupte violente între forțele patriotice și unitățile americano-saigoneze atît în capitala sud-vietnameză, cît și în alte numeroase regiuni ale țării. Într-o informație transmisă vineri seara de agenția U.P.I. se menționa că „Saigonul continuă să fie asediat de forțele F.N.E., lupte puternice desfășurîndu-se în mai multe puncte importante ale orașului". Reședința generalului William Westmoreland continuă să fie înconjurată de patrioți. Încercările forțelor americane și saigoneze de a cuceri cartierul dens populat Gia Dinh, situat în apropierea aeroportului Tan Son Nhut, au eșuat, iar comandamentul american a fost nevoit să hotărască bombardarea acestuia. Artileria a intervenit, de asemenea, într-o serie de sectoare ale suburbiei Saigonului, Cholon, unde partizanii ocupă poziții întărite. Lupte violente se dau în continuare în sectorul Go Vap, situat la est de aeroportul Tan Son Nhut. La rîndul său, agenția France Presse, referindu-se la informațiile primite de la corespondentul său din Saigon, relatează că, în ciuda bombardamentelor puternice asupra cartierelor populate și a luptelor intense desfășurate pe străzile orașului, forțele americane și cele ale guvernului de la Saigon nu au putut degaja capitala. Vineri seara, Saigonul continua să rămînă încercuit.

Și în alte regiuni ale Vietnamului luptele au continuat. Eforturile succesive ale forțelor americane și saigoneze de a recuceri orașul Hue — al doilea centru al Vietnamului de sud — remarcă agenția U.P.I., au eșuat datorită rezistenței dîrze a detașamentelor de patrioți care apără orașul. Vineri seara, drapelul F.N.E. continua să fluture deasupra citadelei fostei capitale imperiale, iar comandamentul american era nevoit să recunoască că în urma celor trei atacuri declanșate împotriva orașului, 25 la sută din dispozitivul său militar angajat în această încercare de recucerire a orașului era scos din luptă. Și în orașul Pleiku, după cum relata trimisul special al agenției France Presse, singurul corespondent străin în acest oraș, zgomotul asurzitor al mitralierelor, tunurilor și rachetelor nu a încetat nici o clipă în cursul zilei de vineri.

Spre seară un nou batalion al forțelor patriotice a pătruns în Pleiku angajînd lupte violente în jurul mănăstirii din piața Huts.

La căderea serii, lupte grele continuau să se dea la Khe Sanh, Hoi Un, Kontum, Fu Kong, Bien Hoa, Ben Tre și în alte orașe din Vietnamul de sud, iar forțele patriotice își consolidau pozițiile în orașul Phan Thiet în care au pătruns. Potrivit unor date preliminare transmise de Agenția de presă Eliberarea și reluate de Agenția Associated Press, în ultimele trei zile forțele patriotice au atacat și ocupat 35 de obiective importante, între care baze militare sau sedii ale comandamentelor cartiere generale ale armatei sud-vietnameze, cartiere generale ale marinei și aviației saigoneze etc. În ceea ce privește pierderile în oameni, un purtător de cuvînt al oficialităților americane a recunoscut că cifra soldaților americani omorîți în ultimele trei zile se ridică la 281 iar a celor răniți la 1 195. Trupele saigoneze au înregistrat pierderi și mai mari, numărul morților fiind de 917 persoane, iar al răniților 2 817.

În Vietnamul de sud au fost create organe ale „puterii revoluționare". Astfel la Saigon, după cum anunță Agenția de presă „Eliberarea", în cartierele Chieu, Phu Fhuam, Phu Lam, Nga Bay „controlate de forțele armate revoluționare au fost instalate organe ale puterii revoluționare cu sprijinul populației locale".

Tot la Saigon a fost creată „Liga forțelor naționale pentru pace", care a dat publicității, un „manifest pentru salvarea urgentă a națiunii" — relatează agenția France Presse, citînd o emisiune a agenției de presă „Eliberarea". Liga a chemat la adoptarea unor măsuri privind restabilirea păcii, independenței și suveranității naționale.

Agenția France Presse conchidea în bilanțul celei de-a treia zi a ofensivei declanșată de forțele patriotice că deruta și îngrijorarea comandamentelor americane și saigoneze s-au accentuat, iar ziua de sîmbătă va fi cu siguranță o nouă încercare grea, întrucît luptele se anunță să fie tot atît de înverșunate.

La Budapesta a fost semnat aranjamentul de colaborare tehnico-științifică și planul de lucru pe anul 1968 între Consiliul Superior al Agriculturii din Republica Socialistă România și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare al R.P. Ungare. Aranjamentul prevede schimburi reciproce de cercetători, specialiști și oameni de știință din diferite domenii ale agriculturii, schimburi de documentații și informații.

Din partea română planul a fost semnat de David Davidescu, vicepreședinte al Consiliului Superior al Agriculturii, iar din partea ungară de dr. Istvan Gergely, adjunct al ministrului agriculturii și industriei alimentare.

Frontul se află pretutindeni

Zile de zbucium și nopți albe la Pentagon. Generalii au devenit tăcuți, îi alungă pe ziariști sau, dacă își stăpînesc nervii, le spun două-trei fraze fără relief. „Optimismul" din urmă cu cîteva zile s-a evaporat. Declarațiile oficiale despre „cursul favorabil" al războiului din Vietnam sînt date uitării. Evenimentele din ultimele zile au contrazis pe destui strategi instalați pe malurile Potomacului. Despre forțele patriotice se afirma a ar da „semne de oboseală" și că și-ar fi „epuizat resursele". Dar atunci cînd Washingtonul se mai legăna în iluzii, marile acțiuni ofensive ale unităților Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud au demonstrat că impasul S.U.A. în peninsula indochineză este mai grav decît oricînd. Atacurile pe care patrioții le-au întreprins în ultima săptămînă au arătat că F.N.E. deține inițiativa pe întreg frontul, că „posibilitățile sale de luptă sînt intacte" (LE FIGARO) și că, practic, nu există zonă în care intervenționiștii să se poată socoti în deplină siguranță. 64 orașe din 32 provincii au fost atacate în cîteva zile și printre obiectivele în care partizanii au pătruns s-au aflat faimoasa ambasadă-fortăreață din inima Saigonului, cartierele generale ale unor mari unități americane și sud-vietnameze, posturi de radio etc. Nu este vorba doar de faptul că forțele patriotice au dobîndit o tehnică înaltă a războiului de partizani, ci și de sprijinul amplu, curajos, pe care l-au primit din partea populației. Acest sprijin a avut un rol de prim ordin în reușita atacurilor-fulger declanșate cu o vigoare care a uimit pe comentatori. Chiar NEW YORK TIMES scria într-un comentariu că „amploarea, intensitatea și tenacitatea atacurilor" desfășurate de patrioți „au dezechilibrat în mod serios comandamentul aliat" și „pun sub semnul îndoielii recentele declarații oficiale americane cu privire la progresele obținute în cursul războiului și în eforturile de pacificare, subminează încrederea în eficacitatea strategiei militare și politice aliate și ridică probleme serioase privind competența guvernului sud-vietnamez". Pentru GUARDIAN este limpede că atît corpul expediționar american cît și armata saigoneză „nu au șanse de a dobîndi vreodată un control deplin asupra vastelor regiuni ale junglei, colinelor și mlaștinilor care formează o mare parte din teritoriul Vietnamului".

Situația din Vietnamul de sud a sintetizat-o cu exactitate MORNING STAR: „În ciuda marelui număr de trupe americane și uriașelor cantități de echipament militar introduse aici, nici un american nu se află în siguranță — nici măcar la Saigon, nici măcar în ambasada S.U.A. de acolo". Generalul Weyand, unul din apropiații lui Westmoreland, afirmă că pentru „a asigura protecția Saigonului" ar avea nevoie de... cei 500 000 militari americani dislocați în întreg Vietnamul de sud. Generalul se arată pesimist în ceea ce privește viitorul: „Inamicul are mijloacele de a-și continua presiunea în jurul Saigonului și de a lansa din nou atacuri de același gen".

Atacurile dezlănțuite de forțele F.N.E. dovedesc, incontestabil că frontul se află pretutindeni, chiar la porțile palatului în care Thieu locuiește sub paza tancurilor americane. Mașina de război americană a reacționat greoi, a suferit pierderi grele. Corespondentul agenției FRANCE PRESSE semnala că „forțele armate ale F.N.E. sînt pe cale de a accelera procesul de descompunere al administrației de la Saigon și a armatei sale". Din știrile care ne-au parvenit reiese că numeroși ofițeri și soldați din armata sud-vietnameză au trecut de partea patrioților și au sprijinit ofensiva acestora chiar în Saigon.

Evenimentele au importante consecințe nu numai de ordin militar, ci și politic. Pe de o parte se înregistrează „lovitura dură" pe care au suferit-o la Washington cei ce credeau că intervenția americană în Vietnam are șanse de reușită. Pe de altă parte, în Vietnamul de sud s-a dovedit încă o dată că F.N.E. este singura forță politică ce reflectă în mod real aspirațiile populare și se bucură de sprijinul cercurilor largi ale populației. Crearea unor consilii revoluționare și a unor organisme patriotice care desfășoară activități fățișe la Saigon, Hue și în alte orașe ca și manifestațiile ce se desfășoară în pofida baionetelor americane au o profundă semnificație, ilustrînd prăpastia ce separă pe Thieu, Ky și comp. de poporul vietnamez. Din delta Mekongului și de pe platourile înalte pînă în centrul Saigonului, Frontul Național de Eliberare acționează cu o forță care derutează pe intervenționiști, obligîndu-i la o defensivă scump plătită.

GUARDIAN, analizînd evoluția situației din Vietnamul de sud, îndemna Casa Albă la realism și afirma că „negocierile reprezintă singura cale pentru instaurarea păcii". Washingtonul nu dă ascultare apelurilor la luciditate. Perseverența pe drumul agresiunii nu promite S.U.A. altceva decît noi și răsunătoare înfrîngeri. Cele întîmplate în zilele din urmă constituie un elocvent avertisment.

EUGENIU OBREA

Cu prilejul aniversării Tratatului româno – sovietic

Mitingul de la Moscova

MOSCOVA 2 — Corespondență de la S. Podină: La clubul Uzinei de rulmenți numărul 1 din Moscova, membru colectiv al Asociației de prietenie sovieto-române, a avut loc vineri o adunare festivă consacrată celei de-a 20-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U.R.S.S.

La adunare au participat K. T. Mazurov, membru al biroului politic al C.C. al P.C.U.S., prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., T. Kulatov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., M. A. Leseciko, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., V. I. Konotop, prim-secretar al Comitetului regional Moscova, președintele conducerii centrale a asociației de prietenie sovieto-române, L. A. Konstandov, ministrul industriei chimice al U.R.S.S., V. D. Sasin, ministrul industriei de extracție a petrolului al U.R.S.S., S. F. Antonov, ministrul industriei cărnii și laptelui al U.R.S.S., A. A. Epișev, general de armată, șeful direcției superioare politice a armatei sovietice, L. F. Iliciov, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., activiști ai C.C. al P.C.U.S., Komsomolului și Consiliului Central al Sindicatelor, reprezentanți ai M.A.E. al U.R.S.S., membri ai conducerii A.P.S.R., ziariști sovietici. Au fost prezenți, de asemenea, Teodor Marinescu, ambasadorul României în U.R.S.S., membri ai ambasadei române din Moscova, membrii delegației A.R.L.U.S. condusă de acad. Ilie Murgulescu.

Adunarea a fost deschisă de Raisa Dementieva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S. Au fost intonate imnurile de stat ale celor două țări.

Luînd cuvîntul, V. I. Konotop a subliniat succesele obținute de poporul român în construcția socialismului, a arătat că scopul fundamental al planului cincinal este desfășurarea mai departe, pe o treaptă și mai înaltă, a procesului desăvîrșirii construcției socialiste în toate domeniile activității economice, științifice și culturale, a vorbit despre sarcinile trasate de conferința națională P.C.R., s-a oprit asupra relațiilor de prietenie sovieto-române și asupra colaborării multilaterale dintre cele două țări. În încheiere el a transmis oamenilor muncii din țara noastră un salut prietenesc cu prilejul acestei aniversări.

În cuvîntul său, Teodor Marinescu, ambasadorul României în Uniunea Sovietică, a arătat, printre altele, că Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U.R.S.S. a constituit un eveniment memorabil în istoria relațiilor dintre cele două popoare. El s-a referit apoi la dezvoltarea relațiilor de prietenie, solidaritate și colaborare frățească care s-au statornicit între România și U.R.S.S. în cei 20 de ani care au trecut de la semnarea Tratatului. Subliniind succesele obținute de România și Uniunea Sovietică, el a arătat că creșterea potențialului lor economic și a avuției lor naționale, înflorirea culturii, constituie o bază trainică pentru dezvoltarea rodnică a colaborării dintre țările noastre. Ambasadorul român și-a exprimat convingerea că legăturile de prietenie și colaborare dintre România și Uniunea Sovietică, dintre partidul Comunist Român și P.C.U.S. vor cunoaște și în viitor o dezvoltare continuă, în interesul celor două popoare, al consolidării sistemului socialist mondial, al cauzei socialismului și păcii în lume.

Ilie Murgulescu, șeful delegației A.R.L.U.S., sosită la Moscova cu acest prilej, a rostit un cuvînt de salut din partea Consiliului General A.R.L.U.S.

A urmat apoi un spectacol festiv.

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U.R.S.S., la ambasada Română din Moscova a avut loc un cocteil.

Adunări festive consacrate celei de-a 20-a aniversări a Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre România și U.R.S.S. au avut loc la Leningrad și Kiev.

Hilmar Baunsgaard, liderul Partidului radical-liberal, care a format noul guvern al Danemarcei, a depus vineri dimineața jurămîntul în fața regelui Frederik al IX-lea. În cursul aceleiași dimineți, fostul premier Jens Otto Krag și membrii guvernului social-democrat au fost primiți, de asemenea, de rege.

Din noul guvern fac parte 17 personalități reprezentînd cele trei partide politice care compun noua coaliție — radical-liberal; liberal agrarian și conservator.

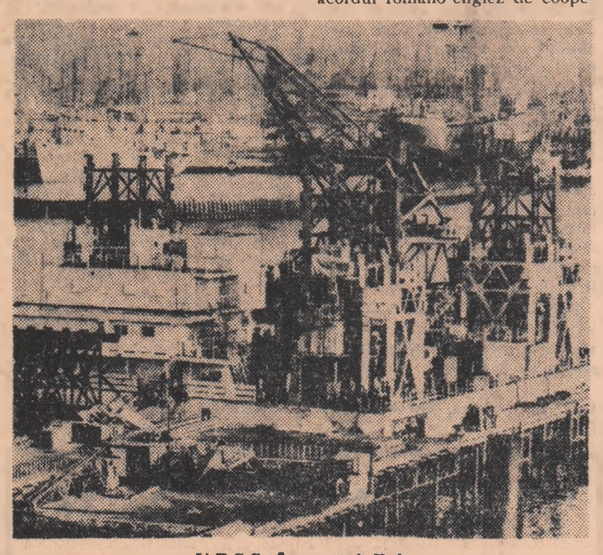

U.R.S.S. În portul Baku

Ancheta procurorului Garrison

Citată ca martor, de către Jim Garrison, procurorul districtual din New Orleans, Marina Oswald, soția asasinului prezumtiv al fostului președinte Kennedy, a primit ordin din partea unui judecător din Dallas de a pleca în Louisiana pentru a depune mărturie în fața unui tribunal din acest stat. Serviciile de anchetă ale procurorului Garrison, care se străduiește să demonstreze că președintele John Kennedy a fost victima unui vast complot, au anunțat la 24 ianuarie că doresc să o interogheze pe Marina Oswald asupra activității desfășurate de soțul ei în Louisiana în vara anului 1963.

Se anunță, de asemenea, că un alt martor citat, Thomas Beckham, a sosit joi la New Orleans, venind din statul Nebraska. Potrivit declarațiilor procurorului Jim Garrison, Beckham a frecventat în 1963 aceleași cercuri în care se afla și Lee Harvey Oswald.

Ziarul „Capital Times" din Madison (Statul Wisconsin) a publicat joi un articol în care arată că un pacient aflat în spitalul memorial Jackson (Louisiana) a vorbit despre asasinarea președintelui Kennedy cu patru zile înainte de eveniment. Ziarul arată că un grup de trei pacienți au fost aduși la acest spital în ziua de 19 noiembrie 1963. Unul dintre aceștia a spus medicului care îi îngrijea că el cunoaște pe cineva care este implicat în complot și că acesta se numește Jack Rubinstein.

Medicul și cei 11 studenți care se aflau în salon nu au luat în serios cele declarate de pacient. După patru zile, la 23 noiembrie, Kennedy era asasinat la Dallas. Mai tîrziu s-a aflat că Jack Rubinstein era adevăratul nume al lui Jack Ruby.

După asasinat, medicul s-a reîntors la spital pentru a vedea pe cei doi pacienți rămași (al treilea murise în urma unor răni provocate de gloanțe). Dar aceștia nu se mai aflau în spital. În același timp au dispărut și fișele lor medicale, iar F.B.I.-ul nu a putut da de urma lor. Ziarul arată în continuare că procurorul Garrison ar putea ști ceva în legătură cu toate acestea. Ziarul relatează că doi dintre studenții care au auzit cele spuse de pacientul respectiv au fost chemați de Garrison să depună mărturie în cadrul investigațiilor întreprinse de el.

Convorbiri între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului Muncii din Coreea

Vineri, la Phenian au avut loc convorbiri între delegația Partidului Comunist Român și delegația Partidului Muncii din Coreea. Din partea română la convorbiri au participat tovarășii Gheorghe Apostol, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R. și Vasile Vlad, șeful secției relații externe a C.C. al P.C.R. Din partea coreeană au participat tovarășii Kim Guan Hiop, membru al Prezidiului Comitetului Politic, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Kim Don Kio, membru supleant al Comitetului Politic al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Kim En Nam, adjunct de șef de secție la C.C. al Partidului Muncii din Coreea.

În cadrul convorbirilor, părțile au făcut un schimb de păreri în probleme de interes comun.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă tovărășească, de caldă prietenie.

pe scurt

AMBASADORUL Republicii Socialiste România la Moscova, Teodor Marinescu, a fost primit la 2 februarie de Andrei Kirilenko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., cu care a avut o convorbire prietenească.

LA SANTIAGO DE CHILE au luat sfîrșit lucrările celei de-a 8-a conferințe naționale a Uniunii Tineretului Comunist din Chile.

Conferința a propus organizarea în septembrie a unui „marș în sprijinul drepturilor tineretului muncitor".

ZIARUL britanic „Daily Mirror" a publicat vineri o informație a corespondentului său la Paris în care arată că primul zbor experimental al avionului supersonic franco-britanic „Concorde" nu va avea loc înainte de luna iulie a.c., adică cu cinci luni mai tîrziu decît se prevăzuse inițial. Potrivit ziarului londonez, această amînare s-ar datora unor defecțiuni descoperite de tehnicieni la sistemul de comenzi hidraulice. S-a aflat, de asemenea, scrie ziarul, că sistemul electronic de comandă automată, de provenință americană, a deschiderii sau închiderii jeturilor de aer, necesită anumite modificări.

FILMUL lui Alain Resnais „Războiul s-a sfîrșit" a primit premiul pentru cel mai bun film străin decernat de către importatorii și distribuitorii americani de filme. Interpretul principal, Yves Montand, a primit premiul pentru cel mai bun actor.

„Războiul s-a sfîrșit" a fost deja apreciat ca cel mai bun film al anului de către asociația criticilor din New York.

AGENȚIA China Nouă transmite că guvernul Republicii Populare Chineze și guvernul Republicii Populare a Yemenului de Sud au hotărît să stabilească relații diplomatice la nivel de ambasadă.

POPULAȚIA Braziliei a depășit cifra de 86 milioane locuitori. Creșterea populației este de 2,8 la sută anual.

Cele mai populate orașe braziliene sînt Sao Paulo cu 5,5 milioane locuitori și Rio de Janeiro cu 4 milioane. Orașul Brasilia, cea mai tînără capitală din lume, numără 350 000 locuitori.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".